

dem, det var et oplæg til at give dem en tilknytning til samfundet. Det, der er vores ærinde, er ikke at regulere meget på ydelserne, men at regulere tilgangen til de forskellige ordninger og tilskynde folk til frivilligt at gå ud af ordningerne. Det er da ikke noget mål i sig selv at holde folk på kontanthjælp eller dagpenge, det er da et tegn på fiasko for et samfund at have mange mennesker placeret dér. Nej, hvis vi virkelig skal gøre noget, skal vi gribe ind og regulere her og tilbyde noget, der er bedre end det, vi tilbyder i dag. Det er den maskine, vi skal lave om på for nu at gøre det meget klart også for hr. Villy Søvnald.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Så har vi endnu et hold korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det vil sige, at vi kan altså ikke få at vide af Venstre, hvem det er, som skal have fjernet deres levegrundlag, men kun, at der er for mange, der forsørges af det offentlige. Vi kan bare ikke få at vide, hvem det er, der skal fjernes. Det skal svæve hen over Folketinget og de usikre vande, og så kan det svæve ind i den næste valgkamp. Men så må vi huske at minde befolkningen om, at det sådan set er Venstres politik, at der er nogle, der skal have frataget deres forsørgelsesgrundlag, men at Venstre bare vil vente med at fortælle det til efter valget. Det er det ene.

En anden ting, som også er interessant, er, at vi ikke kan få at vide, hvor meget de skal have, når Venstre får udviklet deres enstrengede system – som Enhedslisten i øvrigt også går ind for, og det er jo interessant. Men så fik vi en sidste bemærkning, og den fortæller måske – det må vi få svar på fra hr. Flemming Oppfeldt – at der ikke skal fjernes noget fra førtidspensionisterne, som i øvrigt befinder sig på fire forskellige niveauer. Jeg går ud fra, at meningen er, at de skal være en del af det enstrengede system, og hvis der ikke skal fjernes noget fra dem, betyder det vel, at alle skal løftes op til den højeste sats, eller hvad det nu er for en sats, Venstre har valgt ud til det etstrengede system.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil i denne runde tage det hensyn til hr. Flemming Oppfeldt, at jeg ikke stiller for mange spørgsmål, for så kan det være svært at over-

skue dem. Men jeg savner stadig væk svar på spørgsmålet om, hvad det er for en ydelse, det enstrengede system skal bestå af. Hvor mange tusinde kroner snakker vi om? Jeg har tilgivet hr. Oppfeldt, at han ikke vil stå inde for det, Venstre sagde under finanslovforhandlingerne, for det synes jeg er klogt.

Det andet er, at den velfærdskonto, der bl.a. via hr. Flemming Oppfeldt fyldte en del i efterårets socialpolitiske debat, har vi ikke hørt så meget til, heller ikke i dag, og derfor spørger jeg af helt naturlig interesse: Er det noget, Venstre stadig mener, og i givet fald: Hvordan skal det så indgå i de 10 punkter, vi fik beskrevet heroppefra? Jeg vil godt have svar på de to spørgsmål.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Hr. Jens Løgstrup Madsen – nej, undskyld! Det er selvfølgelig hr. Lars Løkke Rasmussen.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Da hr. Jens Løgstrup Madsen ikke kan være i salen, har jeg lovet på hans vegne at fremføre et synspunkt, som jeg er overbevist om at både han og jeg står bag.

Det er jo interessant at sidde og lytte til denne debat, som er rejst af Enhedslisten for at få en diskussion om målsætningerne for velfærdssamfundet, og så opleve, hvordan man borer sig ned i nogle detaljer – i øvrigt specielt Socialdemokratiets ordfører, som dog har en særlig forpligtelse til at være konkret og give regeringens bud på, hvordan man vil løse nogle af de fundamentale problemer, det danske samfund står med. Men man kommer med ingenting. Vi ved faktisk ikke engang, om regeringen vil komme med et forslag til en bistandslov eller ej. Vi ved ikke, hvad det skal gå ud på. Vi ved ingenting, men man fedter sig ned i nogle detaljer hos os andre, og det er interessant at konstatere.

Der er sagt mange rigtige ting, specielt fra fru Mimi Jakobsens side, om, at det i sig selv ikke er interessant at kigge på tal. Man er selvfølgelig nødt til at se på, hvilken produktion der skabes i det danske samfund; men alt andet lige vil det da være sådan, at når den demografiske udvikling gør, at der bliver relativt flere uden for arbejdsmarkedet og relativt færre på arbejdsmarkedet, skaber det skærpede udfordringer til den måde, vi indretter vores samfund på. Det var vel det, debatten skulle handle om.

Så vil jeg gerne sige, at når der bliver spurgt til... ja, taletiden er for kort nu, for jeg var jo